

efter nogle Aars Forløb kan vise, at en enkelt af de vedtagne Jernbanelinier ikke kan bygges, medmindre Linien faar en noget ændret Retning. Det viser sig altsaa nu, at der ikke er Udsigt til, at den nu en Gang vedtagne Linie fra Tistrup til Grindsted kan bygges, og der er heller ikke megen Udsigt til, at den kan bære sig, derimod er der nu Sikkerhed for, at den her foreslaaede Linie kan bygges. Pengene dertil ere til Stede, og der er ogsaa bedre Udsigt til, at den kan svare Rente af Anlægssummen. Jeg til- lader mig derfor at anbefale det forelig- gende Forslag til det høje Tings Velvillie.

Bramsen: Den højtærede Minister kan roligt anbefale dette Lovforslag til dette Tings Medlemmer, i alle Tilfælde til den Gruppe, jeg hører til. Det er sikkert nok, at man ikke kan komme til at fuldføre den Bane, som i 1908 blev vedtagen, medens der synes at være en stor Sandsynlighed for, at man vil kunne bringe den Bane til Veje, som Lovforslaget nu gaar ud paa at ændre det tidligere For- slag til og samtidig dermed bringe det i Overensstemmelse med den oprindelige Plan, som støttede sig paa Jernbanekom- missionens Forslag, nemlig at Banen skulde gaa fra Varde til Grindsted. Det tror jeg at turde sige, at der er overvejende Stem- ning for her i Landstinget.

Der er dog Anledning til i Tilslutning til det øvrige, som Ministeren fremførte, at henlede Opmærksomheden paa de Grunde, som den Gang vare bestemmende for Landstinget til enstemmigt at vedtage den Lov, som man nu altsaa ønsker at for- andre. Det er jo ikke saa ganske lige- gyldigt, hvis man gaar hen og forandrer en Beslutning, om man saa samtidig kan motivere, hvorfor man i sin Tid har taget den Beslutning, og jeg maa der sige, at først og fremmest forelaa der jo et An- dragende fra Tistrup om at faa Banen ført fra Grindsted til det Sted, hvor Loven nu altsaa bestemmer, at den skulde ende, et Andragende, som var underskrevet af meget fremragende Folk i det nævnte Sogn. Der- næst karakteriserede Ordføreren for Jern- baneudvalget, det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) — han havde i øvrigt selv været Medlem af Jernbane- kommissionen —, den Bane, som fore- sloges af Regeringen, med de Ord, at „hvis vi vedtog den Bane, vilde vi komme til at lave en Bane, som vi ikke vilde have Mage til i det ganske Land, nemlig en

Bane, der gik ud og ind mellem to Stats- baner, som kun vare 3 Mil fjernede fra hin- anden“. I Betænkningen blev der ogsaa gjort Rede for dette Forhold: „Der er modtaget Andragende om, at den under Nr. 39 omtalte Bane kommer til at udgaa fra Tistrup i Stedet for Varde“ — det er altsaa det Andragende, jeg omtalte —, og da Udvalget erkender, at denne Bane er baade kortere og billigere og for øvrigt og- saa mere naturlig, navnlig naar Hensyn tages til Forbindelsen mellem Øst- og Vestjylland, stilles i Henhold hertil Ændringsforslag Nr. 29.“ Det blev tiltraadt af hele Udvalget og enstemmigt vedtaget her i Tinget. Naar man nu paa den ene Side har et Andra- gende, og man paa den anden Side har Kortet for sig, hvor man altsaa kan se, hvor simpel og, om jeg saa maa sige, lige for Haanden den Bane ligger, som vi ved- tog i 1908, i Modsætning til den Bane, som det nu foreslaas at skulle være, saa kan man jo ikke forudsætte, at det Andra- gende, der kom derovre fra, ikke skulde være alvorligt ment. Men det synes det dog ikke at have været. I alt Fald have vi i Dag et Andragende fra Tistrup, hvori man anmoder om at blive fri for den Bane, man altsaa i sin Tid androg om at maatte faa i Stedet for den anden. Det er ret lærerigt for Rigsdagen og Regerin- gen. Jeg ved ikke, hvor megen Vægt man i Grunden skal lægge paa den Slags An- dragender. Naar de komme baade for og imod fra det samme Sted — rimeligvis til Dels fra de samme Folk, det har jeg ikke kunnet undersøge —, saa tror jeg, man staar sig bedre ved at lade være med at tage Hensyn til Andragender i Jernbane- sager.

Saaledes er nu altsaa Forholdet. Jeg tror, at man kan sige, at Landstinget og dets Jernbaneudvalg og dettes kyndige Formand den Gang har lagt Vægt paa det rimelige i at tilvejebringe en *Forbindel- sesbane* med den vestjydske Længdebane, altsaa fra Grindsted til et Punkt paa denne Bane, som, rent trafikalt set, saa meget forstandigt ud, medens derimod det, man nu tilsigter, er at tilvejebringe en *Erhvervsbane* for en ikke ringe Del af den Landsdel, hvorved den lokale Interesse kunde blive i særlig Grad vare- tagen i Modsætning til den anden. Den Vægt, man tidligere lagde paa den første Side af Sagen, har altsaa vist sig ikke at vække saa megen Interesse som den anden Side, de lokale Hensyn. Men det er gan- ske vist ogsaa en Bane, om hvilken man,